

Universitätsbibliothek Paderborn

Agenda Ecclesiae Paderbornensis

Dietrich <Paderborn, Bischof>

Paderbornae, 1602

De votorum commutatione.

urn:nbn:de:gbv:23-drucke/s-483a-2f-helmst3

tis absoluere, imposta pœnitentia salutari. Item & in hæresis crimen in eodem foro conscientię eis tantum, non eorum Vicarij sit permisum.

**QVI EXCIPIANTVR A CASIBVS RESER-
VATIS PAPAE.**

Insuper hoc quoque notandum est S. Pontifici reseruatis excipi impuberis, videlicet masculos ante decimum quartum annum, quoniam in iis minus viget ratio: monachos ac Regulares, quia non sunt sui iuris: feminas, partim ob sexus infirmitatem, partim quia sunt sub virorum potestate: iuniores autem viduas ac puellas, propter periculum incontinentiae: senes & valetudinarios, quia laborem itineris ferre non possent: pauperes, maximè coniugati, ne diurna eorum absentia vxorem & liberos obiciant mendi citati & flagitio;

Deniq; omnes, quibus salua vita, libertate, & rebus suis Roman adire non licet (saltem quamdiu durat tale impedimentum) non sunt ad Papam, sed ad Episcopum vel ipsius vicarium aut pœnitentiariū mittendi, à quo pœnitentes absoluī possunt & debent. Sed & omnibus in yniuersum, qui in Papales casus incidunt, succurrī potest per indulgentias plenarias, quæ frequenter à Pontifice conceduntur. Expedit autem haec potestatem & tam necessarium salutis remedium omnibus, maximè curatis & pastoribus nostram esse, ut sciant ad quos suas oues in tali necessitate remittere debeat.

DE VOTORVM COMMVTATIONE.

Porro, quia etiam aliquando accidit, ut votorum commutatio in confessione fieri debeat, primo notandum venit, quod etsi quilibet sacerdos (vti dictum est) possit quemlibet à quocunq; peccato, quacunq; excommunicatione & fractione voti in articulo mortis absoluere, non tamen potest in votis dispensare aut illa commutare, etenim tunc illi illa peccatum absolutio, non autem votorum ceditur iuxta communem Doctorum sententiam.

dispensatio
aut commuta-
tio.

z. Pro-

1. Proinde superior vel quisquis ex licentia superioris votum commutat, debet perpendere vountis qualitatem, & expensas quas facturus erat in adimplendo voto, præter illos, quas domi suæ facturus erat, illasq; omnes in alia opera conuertere, labore autem itineris in ieiunia & orationes commutare.

3. Vnde confessarij qui vota commutat virtute iubileorum vel aliarum gratiarum, quæ præcipiunt facere in utilitatem aliorum locorum particularium, vel ad captiuorum redemptionem, errant, si alio diuertant, commutantes ea in ieiunia, orationes, peregrinationes, missas, eleemosynas pauperum: quia tenor bullæ habet, quod huiusmodi commutations fiant in utilitatem talium locorum vel personarū à Pontifice in sua bulla specificatarum, & non aliter.

4. Nemo autem sibi persuadeat S. Pontificem, aut aliū quemq; superiorem, pro mero suo beneplacito sine iusta causa dispensare posse aut commutare vota, sic ut dispensatus sine causa possit esse securus. Quamvis verum sit, & sedulò ab his, qui de votis iudicare debent, obseruandū, quod quævis causa reddens complementum ipsius voti malum aut inutile, aut maioris boni impeditium, sit causa satis iusta & rationabilis ad dispensandum vel commutandum secundum Doctores, velutileuitas vel facilitas in vounto, imbecillitas eius qui vount ad exsequendum id quod vount, & similia, de quibus certa regula statui non potest. Vide Nauarrum, cap. 12, sui manuallis, num. 80.

